

דבר הטיליגנט

אמריקה אמריקה

ישבנו יום אחד ביונס, אכלתי דגים ב- תיווכה של אמה שלי, ואחד מצחק נורא בשם אהרלה סיפר בדיחות, או שמעו ממה כמעט מת.

לאיש אחד, באמריקה, היתה מיסעדה שלא הלכה, לא הלכה לא הלכה, עד שבא יהודי אל בעל המקום. אמר לו: תביא חמש מאות דולר, ואני מוכר לך רעיון שיקים את העסק לתחייה. נתן, אמר לו: פרס כאן חמור עם שלט "מאה דולר שים למי שיצליח להצחיק את החמור". יבואו אנשים כדי לקבל את הפרס. ינסו ינסו, יתעייפו, יתעייפו — יאכלו, יתעייפו יאכלו — מפה לשם התמלא המיסעדה.

שם האיש שלט, וכך היה. מכל אמריקה נהרו המושגעים להצחיק את החמור. דיג דגו אותו, עשו לו פרצופים, שרבו לו לשונות, זחלו, עשו עצמם אפילו יותר דבילים מאשר הם באופן נטרל-ונדה. החמור רציני כמו המת. אכלה ברד.

יום אחד בא תימוני קטנצ'יק ושואל את בעל המקום אם איכפת לו שהוא יסתגר לחמש דקות עם החמור. קיבל רשות. אחרי התימוני עם החמור לחמש דקות, אחרי חמש דקות, יוצא החמור מתפקע מצחוק, צוחק, צורה, רוקע ברגליים, מה זה — נישרר מצחוק.

טיב, קיבל התימוני את הכסף, ובעל המקום מיהר להחליף את השלט. "מאה דולר פרס למי שיצליח להבכות את ה- חמור" כתב, כיוון שהצחיק אותו, כבר מישהו הצליח.

שם את השלט, וכך היה. מכל אמריקה נהרו המושגעים להבכות את החמור. תלשו לו באוזניים, מרטו לו בונב, בעטו אותו מכל הכיוונים, ונדה. החמור צוחק כמו חמור, כשמדי פעם הוא גם מתפקע על הרציפה בכאב בטן, מזיכרון מפוצץ, שכמו עולה לו במוח.

יום אחד שוב הגיע התימוני הקטנצ'יק, ושאל את בעל המקום אם איכפת לו שהוא יסתגר לחמש דקות עם החמור. קיבל רשות. ניסגר התימוני עם החמור לחמש דקות, אחרי חמש דקות, יוצא החמור בוכה מוות, נוער ובוכה. בוכה ונוער, רוקע על גרויים של אכזבה עם הפרסה, ובוכה ב- געיות עזות.

קיבל התימוני את הכסף, ובעל המקום השתגע, שמע, אמר לו. רק עוד מאתיים דולר, וספר. מה ינעל ראבקי, עשית לו פעם ראשונה שכל כך צחק, ומה פעם שניה שכל כך בכה. אה? זה שאל התימוני ושילשל את הכסף לסי. אה! זה היה שום דבר. פעם ראשונה סיפרתי לו ששלי יותר גדול משלו. פעם שניה, הראיתי לו.

חוכמת צוענים

מין ושערות

אימת מר גוזגוני, הפובליציסט המוסמך לענייני המור לא לגברים בעיתונות ה- רומנית החופשית, נופלת עלי, אך בכל זאת אומר זאת: בכפרי רומניה, ארץ שבה הרמבה מנוגנת בדם מגיל צעיר, רווחת הדעה העממית, שנברית שעירה היא גברת חמה. סילסולים בצמריים על הרגליים נוש- אים בחובם הגמרה מרתקת, והשפפם טמי פרמנטי — אוח! יאיראבי מה שממתין. מצחיק פה, מצחיק שם, אבל החברה האלה צודקים. בדיקות מדעיות מדוקדות בעשורים האחרונים, מגלות כי לבני שני המינים יש הורמוני מין ניקביים וזיקריים כאחד, ורק איוונם של השניים הוא הגורם למין הדומיננטי. ובכן, לצד עובדה זו, גילו שההורמון

מזונות בריאות

מולסה -

האינסולטור הכי טוב של הגוף

טוב, קודם כל כבר מהכותרת, יכול הקורא האינסולטור להסיק מה הם הכישורים הכי הכי של העסק הזה. אמנם, רופאים מאוד אוהבים לטעון שדרכי עיכול סתומות, הן נזק שכולו שוכן כבוד בפסיכולוגיה, ובתכלס, בעצם, אין בזה כל רע ממשי. אבל היום, לאט לאט מתברר שזה לא כך בדיוק. הידוקי ריקבון ששוכנים במעי, אפילו פרק זמן זעור מיותר, גורמים לנזק מצטבר, ובראש וראשונה לסרטן המעי הגס. עכשיו, אחרי שהבהלנו את הציבור, ושיכנענו אותו להיות ילד טוב, ולשחרר כל יום מנה, נסביר לו גם איך.

קודם כל לאכול המון פירות והמון ירקות. עוד לא הומצא משהו יותר טוב, בתור עסק מונע, אם השלב הזה כבר מאוחר, והבן אדם הוא ותיק מילחמות בנושא, שיקנה מולסה. יאכל כפית בבוקר, כפית בערב, ושלוש על ישראל. העניין מסודר.

עכשיו ניגש להסללה, של גמות טיפשים. מולסה, היא הסירופ המרוכז, הטיבעי, הנישאר כמישקע ממיץ קנה הסוכר לאחר הפרדת גבישי הסוכר. סירופ זה מכיל ריכוז ניפלא של ויטמינים ומינרלים שיגנו, שברחו ושקעו מהסוכר תוך כדי תהליך זיכוכו, והשאירו אותו בתור רעל בן. כאן המקום להזכיר במאמר מוסגר, למה כדאי להתרחק עד כמה שאפשר מסוכר לבן. הסוכר הזה, מקורו אמנם בעולם הצומח, אבל בצורה המזוככת שבה הוא נימכר, הוא מפר בצורה אדירה את האיוון הביולוגי במערכת העיכול, שום מרכיב תזונה לא מופיע בטבע בצורה בודדת. כולם כולם באים במישפחות ובחומרי לוואי העוזרים זה לזה להיספג ולהיטמע בגוף. אכילת סוכר לבן, בכל צורה שהיא, היא סבוטו' עצמי, לעיכול הסוכרוזה הטהורה, דרוש ויטמין B, שבאין ברירה מפרשי אותו הגוף מהרורות שלו. מעמסה עצומה נוספת מוטלת על הלב, החייב לספק לדם כמויות עצומות של אינסולין. כל אלה מביאים לדילדול הגוף ברורות של ויטמינים ומינרלים, להשמה, לריקבון הנויים, לסכרת, ולכל מחלות המחטור של ויטמין בי קומפלס כגון: עיפות, כולסטרול, לחץ דם, עצבנות, אולכוס, עצירות, ורידים ושירת שיער. פינס, שלא נדע.

בקיצור, עכשיו אנחנו יודעים איפה יושבים כל החברה ליצים מינרלים ויטמינים שברחו מהסוכר. תופסים אותם על חם מצטור פנים במולסה.

סיריל סקוט כתב ספר המוקדש למולסה. הוא מציין שורה ארוכה של הפרעות, להן עוזרת המולסה. מעצירות ואנמיה ועד לאולכוס ולחץ דם גבוה, הוא מסביר כי שפע הברזל שבמולסה, הניספג יופי בגוף, מתחיל ניפלאות. עוד קרויו מרתק — ספיירה רב המכר של התזונאית האמריקאית לינדה קלק, GET WELL NATURALLY. מודגשה השפעת המולסה כמשלשל טיבעי נהדר, כעוזרת להפרעות קיבה ומעיים, ואף כמחזירה צבע שיער! בתנאי שלוקחים מולסה בקביעות כחצי שנה, זה בקשר לשיער. בקשר למערכת העיכול, זה בליץ קריג. פועל מהיום למחר, אופן השימוש — כפית אחת עד שלוש ביום. לאחר כל כפית

מולסה מארץ המולסות לאינסולטור נקיה

יש לשותת כוס מים, כדי לעזור להמסת המולסה בקיבה. כדאי מאוד להתרגל בהדרגה לטעם המזעזע של המולסה ולהתחיל בחצי כפית ולתת סיכויים לשימוש קבוע. לחולי סכרת אסורה המולסה. כדאי לציין שהרכב המולסה מישתנה בהתאם לסוג המטע ואיוור הגידול. מקובלת כיום הדעה, שהמולסה מקני הסוכר הגדלים במטעים של איי הודו המערבית, הם העשירים ביותר בברזל ובמינרלים. לכן מולסה זו היא המועדפת ביותר בעולם. והכי הכי חשוב — סוגי מולסה רבים עוברים תהליך של סולפוריזציה, דהיינו, שימור בגופרית, הגופרית, שהיא חומר שימור רעלי מאוד, מחבלת ממש ביתרונות שהמולסה מספקת לגוף, לכן עם כל קנייה של מולסה, לוודא שהמילה UNSUL PHURED מופיעה על התווית. מאוד פשוט העסק הזה. ארבעים, חמישים פונט, והאושר ישכון קבע במקום שהוא הוא של הבית.

מה עושים עם תינוק „נגעין“

„כאשר את מניחה לו ללכת, חבקי אותו תחילה. שיטה זו מאלצת אותו לשים לב אליך, ומראה לו שאת מתכוונת ברצינות לדבריו. ועם זאת אין היא כרוכה בעונש. אין להעניש פעוט המנסה להשיב את תשוקת מוחו לגרוימו. יש רק למדוד לקח בדבר רכושם של אחרים, ובדבר הסכנות הצפונות בעולם מופלא זה. מן הסתם, תאלי צי לחזור על אסטרטגיה זו פעמים אחדות. אולם לאחר מכן יבין ילדך את משמעותו של „לא“ ויהיה משוכנע כי את מתכוונת לדברים שאת אומרת. יש להתנהג בעיקר ביות, במרוצת הזמן, אפשר להוסיף הסי- ברים קצרים לאותם „לא“ים שאת משימה עה באוזניו: „לא, זה ישרוף אותך“, „לא, זה של אבא.“ תוספת זו נותנת לילדך מידע שאותו יוכל לישם למצבים אחרים (את מנסה לגדל אדם חושב, שקול ועצמאי, ולא לאלף כלבלב צייתני) וכן תסייע לך לשכנע אותו כי אין את נוהגת ברוע לב.

„אם, משעניקה לפעוטך הזדמנויות בשפע לחקור ולמלא את מוחו במידע חושי, אם את אוהבת אותו והוא יודע זאת, יקבל את ה„לא“ים שלך בסבר פנים יפות.“

סטירות או מכות, כדי ללמד את הפעוט ללמד את זכויות הרכוש של אחרים. מכה על היד, כדי למונע חקירה פעלתנית, לממדת בדרך כלל את הפירחה הקטן להכות בחזרה, או להכות ילדים אחרים, קטנים ממנו. עונשים גופניים טומנים בחובם תחור- שה של השפלה, שאינה הכרחית כדי ללמד פעוטים להתנהג כשורה. יש להשתמש בהם רק לעיתים נדירות ביותר, כאשר מדובר בילדים שהם קטנים מכדי להבין שפת דיבור, והם נימצאים בסכנה מיידית — כאשר הם שולחים יד כדי לגעת בתנור חם, דרך משל, או כשהם רצים אל הכביש.

„ילדים נוחים מסויימים, די בכך אם תאמרי „לא“, בקול שקט, תקיף ונוזף, כשאת מצביעה על הדבר האסור ומציעה במקומו תחליף. אולם רובם של הפעוטים עקשניים יותר.

„דרך טובה אחת ללמד את ילדך את משמעות ה„לא“, מבלי להגביל את דחפיו החקרניים ומבלי להיזקק למכות, היא זו: ראשית, החליטי בבירור מה הם החפצים שאינך רוצה כי יגע בהם, ומה הם הדברים שאינך רוצה כי יעשה. הכיני רשימת איסור- רים קצרה ככל האפשר, גם אם הדבר כרוך בהעברת „המוקשים“ אל מקום שהוא פשוט לא בהישג ידו. כעת, כל אימת ששולח הפעוט את ידו לגעת באחד מאותם חפצים, או מנסה לעשות את אחד המעשים ה- אסורים, התישבה מולו ואחזי בזרועותיו, כך שידיו תלחצנה על לחיו ואת תוכלי להפנות את פניו ולסובבן אליך. עתה חייב הוא להקשיב לך. החזיקי אותו מולך כי מחצית הדקה כשאת תורת ואומרת בקול תקיף: „לא“ ו„אסור לגעת“.